

Országos háttér, helyi hang, független szerkesztőség!

Hálózatos közmédia, Hubok a közmédiában

1. Helyi Televíziók Autonómiája

A magyar helyi televíziók szerkesztői szabadsága törvényileg biztosított, de a gyakorlatban az autonómiájukat elsősorban a finanszírozási függőség, a vezetői kinevezési rendszer és a tulajdonosi-szerkesztői szerepek elválasztásának minősége határozza meg.

Összességében a magyar helyi televíziók autonómiája jogilag védett, pénzügyileg azonban többnyire korlátozott, intézményileg pedig településenként erősen eltérő.

Egy korszerű helyi televízió modellje nem az önkormányzattól való teljes elszakadást, hanem kiszámítható közfinanszírozást, nyilvános közszolgálati feladatokat, átlátható gazdálkodást és világosan védett szerkesztői önállóságot igényel.

1.1. Jogi autonómia: viszonylag erős

A Média törvény egyértelműen kimondja, hogy a médiaszolgáltató munkavállalóját szakmai függetlenség illeti meg a tulajdonossal, támogatóval és hirdetővel szemben. Védelem jár a médiatartalom befolyásolására irányuló tulajdonosi vagy támogatói nyomással szemben, és nem érheti munkajogi hátrányt azt az újságíró, aki megtagadja a szerkesztői szabadságát sértő utasítást.

1.2 Pénzügyi autonómia: többnyire alacsony

A legtöbb városi televízió számára a helyi reklámpiac nem képes kitermelni egy professzionális hírszerkesztőség, stúdió, műszaki rendszer, terjesztés és digitális jelenlét teljes költségét. Emiatt, különösen az önkormányzati háttérű csatornák működése, erősen függ a tulajdonosi támogatástól.

A pénzügyi autonómia akkor különösen gyenge, ha a támogatásról minden évben egyedi döntés születik, nincs többéves közszolgáltatási szerződés, az összeg nincs inflációhoz vagy feladatmennyiséghez kötve, nincs pénzügyi tartalék, az önkormányzat bármikor új kommunikációs feladatokat rendelhet meg többletforrás nélkül, vagy az önkormányzati tulajdonú cégek adják a reklámbevétel jelentős részét.

1.3 Szervezeti autonómia: erősen változó

Az autonómia szempontjából nem önmagában a gazdasági vagy alapítványi forma a meghatározó, hanem a vezető kinevezésének és leváltásának rendszere.

Gyenge szervezeti autonómiát eredményezhet, ha a vezető bármikor, indokolás nélkül visszahívható, a főszerkesztői és ügyvezetői szerep nem válik el, az önkormányzati kommunikációs vezető közvetlen utasítási jogot kap, az igazgatóság vagy felügyelőbizottság kizárólag politikai delegáltakból áll, vagy nincs szerkesztőségi charta vagy nyilvános műsorpolitika.

Erősebb az autonómia, ha a vezetőt nyilvános szakmai pályázaton, határozott időre nevezik ki, leváltása pedig kizárólag előre rögzített szakmai, jogi vagy gazdálkodási okok alapján lehetséges.

1.4 Szerkesztői autonómia: formálisan biztosított, gyakorlatban sérülékeny

A közvetlen cenzúra mellett sokkal gyakoribbak lehetnek az olyan közvetett befolyásolási formák, mint bizonyos témák következetes mellőzése, kritikus szereplők ritkább meghívása, a „pozitív városkommunikáció” elvárása, az ellenzéki vagy civil vélemények rövidebb megjelenítése, a

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

TELEVÍZIÓ

konfliktusos témák eseménybeszámolóvá szelídítése, valamint a költségvetés, személyi döntések vagy szerződések burkolt nyomásgyakorlásként történő használata.

1.5 A rendszer legfontosabb problémái

1.5.1 Éves költségvetési kiszolgáltatottság

Az egyéves támogatási döntések nem adnak lehetőséget hosszú távú technikai, személyzeti és tartalomfejlesztési tervezésre. A televízió vezetése minden évben újra tárgyalhatja a fennmaradás feltételeit.

1.5.2 A tulajdonosi és szerkesztői szerep összemosódása

Az önkormányzat egyszerre lehet tulajdonos, finanszírozó, hirdető, hírszereplő és a televízió által ellenőrizendő közhatalmi szervezet.

Ez önmagában strukturális érdekellentétet hoz létre, még akkor is, ha tényleges politikai beavatkozás nem történik.

1.5.3. A városmarketing és az újságírás keveredése

A helyi televízióknak joga és feladata is lehet a települési értékek bemutatása. Probléma akkor keletkezik, amikor a néző számára nem világos, hogy független hírt, önkormányzati tájékoztatást, fizetett tartalmat vagy városmarketing-anyagot lát.

1.5.4. A helyi hirdetési piac gyengesége

A korlátozott kereskedelmi bevétel miatt a televíziók nehezen tudnak ténylegesen több lábon állni. A pénzügyi függőség így tulajdonosi struktúráról függetlenül fennmaradhat.

1.5.5. Digitális átalakulás

Az NMHH szerint a helyi televíziók számának csökkenéséhez a finanszírozási nehézségek mellett az is hozzájárult, hogy a tartalmak egy része közösségimédia- és videómegosztó-platformokra költözött.

Ez új dilemmát hoz: a lineáris adás közönsége csökkenhet, ugyanakkor a digitális platformokon a televízió közvetlenül elérheti a fiatalabb korosztályokat. A közösségi média azonban platformfüggőséget, változó algoritmusokat, töredezett közönséget és korlátozott bevételszerzést is jelent.

A magyar helyi televíziós rendszer nem írható le egységesen sem „önkormányzati szócsőként”, sem teljesen független helyi sajtóként. A rendszer településenként, tulajdonosonként és vezetési kultúránként jelentősen eltér.

A fő probléma nem az, hogy az önkormányzat közpénzből finanszíroz egy helyi televíziót. A helyi hírszolgáltatás piaci alapon sok településen valószínűleg nem lenne fenntartható. A valódi kockázat az, amikor a finanszírozás évente visszavonható politikai döntéstől függ, a tulajdonos konkrét szerkesztői ügyekbe beavatkozik, a vezető leváltásának nincs objektív feltételrendszere, a híradás, a városmarketing és a fizetett kommunikáció nem különül el, valamint a közönség nem látja, honnan és milyen célból származik egy tartalom.

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

2. Javaslat egy új országos közmédia és a helyi televíziók együttműködési rendszerére

2.1. Alapelv: központosítás helyett hálózatos közmédia

A magyarországi helyi televíziók problémáit egy új országos közmédia nem úgy tudná megoldani, hogy tulajdonba veszi, egységes arculat alá rendezi vagy szerkesztőségileg közvetlenül irányítja őket. Egy ilyen megoldás az önkormányzati függőséget csupán országos politikai és intézményi függőségre cserélné.

Az új rendszer alapelve ezért a hálózatos, decentralizált és szerkesztőségileg önálló közmédia kialakítása lenne.

Ennek keretében egy országos–regionális–körzeti médiarendszer jönne létre, amelyben a helyi televíziók megőriznék önállóságukat, miközben hozzáférnének az országos közmédia pénzügyi, szakmai, technológiai és terjesztési infrastruktúrájához.

A rendszer nem egyetlen országos szerkesztőség vidéki kirendeltségeiből állna, hanem egymással együttműködő, önálló helyi és körzeti szerkesztőségek hálózatából.

2.2. Országos–regionális–körzeti közmédia-hálózat létrehozása

Az új közmédia kétszintű rendszerben működhetne.

2.2.1 Országos szint

Az országos közmédia feladata lenne az országos és nemzetközi hírszolgáltatás, a közös digitális platform működtetése, az országos és helyi médiatartalmak terjesztése, a helyi televíziók technikai és pénzügyi támogatása, szakmai képzések és továbbképzések szervezése, jogi, szerzői jogi és adatvédelmi segítség biztosítása, országos archívum és digitalizálási rendszer működtetése, egységes tartalomcsere- és hírszolgáltatási rendszer kialakítása, közös nézettségi, elérési és társadalmi hatásmérési rendszer működtetése, valamint a helyi szerkesztőségek országos megjelenési lehetőségeinek biztosítása.

Az országos közmédia nem utasíthatná a helyi szerkesztőségeket egyes témák feldolgozására vagy elhallgatására, és nem szólhatna bele a helyi hírműsorok napi szerkesztésébe.

2.2.2. Körzeti és helyi szint

A helyi televíziók működési területe járási alapon vagy – ahol ez szakmailag indokoltabb – legalább 50 ezer fős ellátási körzetek alapján szerveződhetne.

Egy körzeti médiaszolgáltatás több település együttműködésével is létrejöhetne. Ez különösen azokban a térségekben jelentene megoldást, ahol egy kisebb település önállóan nem tud televíziót vagy szerkesztőséget fenntartani.

A helyi és körzeti televíziók megtartanák saját nevüket és arculatukat, tulajdonosi és szervezeti formájukat, munkatársaikat, helyi műsorstruktúrájukat, szerkesztői döntési jogukat, helyi közösségi kapcsolataikat, valamint archívumaik és saját gyártású tartalmaik tulajdonjogát.

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

2.3. A helyi és körzeti médiaszolgáltatók akkreditációja

Az együttműködési hálózathoz átlátható szakmai követelmények alapján lehetne csatlakozni.

Az akkreditáció nem politikai vagy világnézeti megfelelést jelentene, hanem annak igazolását, hogy a médiaszolgáltató képes közszolgálati jellegű, szakmailag ellenőrizhető és rendszeresen elérhető tartalomszolgáltatást nyújtani.

Az akkreditáció alapfeltételei lehetnek a rendszeres lineáris vagy lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás, a meghatározott mennyiségű saját gyártású helyi tartalom, a rendszeresen jelentkező helyi hírműsor, a közérdekű információk közzététele, az átlátható tulajdonosi és finanszírozási háttér, a nyilvános szerkesztőségi és etikai alapelvek, a kiegyensúlyozott tájékoztatásra való törekvés, a panaszkezelési és helyreigazítási rendszer, a közpénzből származó támogatások nyilvános elszámolása, a megfelelő adatvédelmi, szerzői jogi és médiatörvényi működés, az akadálymentesítés fokozatos biztosítása, valamint a támogatott tartalmak archiválása és visszakereshetősége.

Az akkreditációt nem az országos közmédia vezetése, hanem egy többoldalú, szakmailag független testület végezné.

2.4. Egységes minőségbiztosítási rendszer

Az akkreditált helyi és körzeti médiaszolgáltatók működésére egységes, ugyanakkor a szervezetek méretéhez és feladatköréhez igazítható minőségbiztosítási rendszert kellene kidolgozni. Ennek célja nem a műsorok tartalmi központosítása vagy a szerkesztői döntések ellenőrzése lenne, hanem annak biztosítása, hogy a helyi televíziók átlátható, tervezhető és szakmailag ellenőrizhető működési folyamatok alapján lássák el közszolgálati feladataikat.

A minőségbiztosítási rendszer kiterjedhetne a műsorkészítési és szerkesztési folyamatok szabályozására, a hírek és információk ellenőrzésére, a hibák és helyreigazítások kezelésére, a közönségpanaszok kivizsgálására, az adatvédelmi és szerzői jogi megfelelésre, az akadálymentesítésre, az archívumok kezelésére, a munkatársak rendszeres továbbképzésére, valamint a nézői visszajelzések és a társadalmi hatások értékelésére.

A rendszer működését rendszeres önértékelés, időszakos független szakmai felülvizsgálat és nyilvános éves minőségjelentés egészíthetné ki. A támogatások odaítélésénél nem önmagában a hibamentes működést, hanem a feltárt problémák kezelését, a szervezeti tanulást és a folyamatos fejlesztést is értékelni kellene. A minőségbiztosítás így nem adminisztratív többletterhet, hanem a szakmai hitelesség, a közönségbizalom és a szerkesztői autonómia megerősítésének eszközét jelentené.

2.5. Éves közszolgálati és társadalmi hatásjelentés

Minden akkreditált helyi és körzeti médiaszolgáltatónak évente nyilvános közszolgálati és társadalmi hatásjelentést kellene készítenie. A jelentés bemutatná a közpénzből finanszírozott feladatok teljesítését, a saját gyártású és közérdekű tartalmak arányát, a települések és társadalmi csoportok megjelenítését, a politikai és világnézeti sokszínűség érvényesülését, a közönségpanaszokat és helyreigazításokat, a digitális elérést, az akadálymentesítés helyzetét, valamint a minőségfejlesztés érdekében megtett intézkedéseket.

A jelentés nem pusztán mennyiségi teljesítménymutatókat tartalmazna, hanem azt is értékelné, hogy a médiaszolgáltató miként járult hozzá a helyi nyilvánosság működéséhez, a közösségi részvételhez és a lakosság hiteles tájékoztatásához.

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

2.6. Helyi Közmédia Alap létrehozása

Az új országos közmédia költségvetésén belül elkülönített Helyi Közmédia Alapot kellene létrehozni. Az alap forrásait nem eseti politikai döntések, egyedi miniszteri támogatások vagy személyes kapcsolatok alapján osztanák el, hanem előre meghatározott szabályok szerint.

2.6.1. Technikai támogatás

Minden akkreditált helyi vagy körzeti médiaszolgáltató jogosult lenne egy olyan alaptámogatásra, amely biztosítja a minimális közszolgálati működést technikai feltételeihez szükséges eszközöket.

2.6.2. Tartalmi feladatok támogatása

Külön forrás lenne igénybe vehető közéleti és önkormányzati tudósításokra, közgyűlési közvetítésekre, helyi kulturális és sporttartalmakra, kisebbségi és nemzetiségi műsorokra, ifjúsági és oktatási programokra, oknyomozó és tényfeltáró munkára, környezetvédelmi és helytörténeti tartalmakra, akadálymentesített műsorokra, valamint veszélyhelyzeti és közérdekű tájékoztatásra.

2.6.3. Teljesítményhez kötött kiegészítő támogatás

A teljesítményt nem kizárólag nézettség alapján kellene mérni. Figyelembe lehetne venni a saját gyártású műsorok mennyiségét, a feldolgozott települések számát, a helyi társadalmi csoportok megjelenítését, a tartalmak digitális elérését, a közérdekű műsorok arányát, a közönség bevonását, az akadálymentesítés mértékét, valamint a szakmai és pénzügyi átláthatóságot.

A támogatási rendszernek kiszámíthatónak és több évre tervezhetőnek kell lennie. Legalább hároméves finanszírozási ciklusokra lenne szükség, mert az évenként változó támogatás nem teszi lehetővé stabil szerkesztőségek és hosszú távú műsorstruktúrák kialakítását.

2.7. Akkreditált szerkesztői és riporteri rendszer

Az akkreditált médiaszolgáltatóknál dolgozó újságírók és szerkesztők számára külön bértámogatási rendszert lehetne létrehozni.

Az újságíró a helyi televízió alkalmazottja vagy szerződéses munkatársa maradna, de munkabérének meghatározott részét – egyes kiemelt közszolgálati munkakörökben akár egészét – a Helyi Közmédia Alap biztosíthatná.

A rendszer célja az lenne, hogy a helyi közéleti újságírás finanszírozása ne függjön közvetlenül a települési vezetéstől.

Ennek garanciájaként a helyi önkormányzat nem dönthetne a támogatott újságíró személyéről, és nem utasíthatná az újságírót egy téma feldolgozására vagy elhallgatására. A munkaviszony megszüntetéséhez dokumentált szakmai vagy munkajogi indok lenne szükséges, politikai nyomásgyakorlás esetén pedig független jogorvoslati fórumhoz lehetne fordulni. Az akkreditált újságírót szakmai és etikai kötelezettségek terhelnék, a bértámogatás pedig nem jelentene országos szerkesztőségi utasítási jogot.

A támogatásban részesülő munkatársak számára egységes szakmai minimumot, rendszeres továbbképzést és etikai követelményrendszert kellene kialakítani.

2.8. Garantált műsorsáv az országos közmédia csatornáin

Az új országos közmédia televíziós és rádiós csatornáin garantált műsorsávot kellene biztosítani a helyi és regionális tartalmak számára.

Ez nem kizárólag alkalmi tudósításokat jelentene, hanem rendszeresen és előre tervezhetően jelentkező műsoridőt.

A műsorsáv lehetséges formái közé tartozna a napi regionális hírösszefoglaló, a heti megyei vagy térségi magazin, a rendszeres helyi közéleti műsorsáv, a kulturális és sporttartalmak országos bemutatása, a közös tematikus napok, választási időszakban a helyi viták és jelölti bemutatkozások, az országos jelentőségű helyi történetek kiemelése, valamint az élő kapcsolások a körzeti szerkesztőségekből.

A műsorsávba kerülő tartalmak kiválasztását átlátható szakmai szabályok alapján kellene végezni, biztosítva az ország különböző térségeinek arányos megjelenését.

2.9. Közös digitális platform

Az országos közmédia központilag biztosíthatná az akkreditált helyi partnerek számára a közös szerkesztőségi informatikai rendszert, a felhőalapú videótárolást és biztonsági mentést, az automatikus beszédfelismerést, a feliratozási és fordítási szolgáltatásokat, a mobil élő közvetítési lehetőséget, a kiberbiztonsági védelmet, a jogtisztta zenei adatbázist, a felhasználható országos és archív tartalmakat, a grafikai sablonokat és adatvizualizációs eszközöket, a választási és közvélemény-kutatási adatfeldolgozást, a közös nézettségi és elérési mérést, a tartalomkezelő és videómegosztó rendszert, valamint a technikai ügyeletet és gyorssegély-szolgáltatást.

A hálózat egyik legnagyobb előnye a kétirányú tartalomáramlás lenne.

A helyi televíziók térítésmentesen vagy kedvezményesen átvehetnék az országos és nemzetközi hírek összefoglalóit, a parlamenti és kormányzati tudósításokat, az országos sport- és kulturális híreket, az időjárási, közlekedési és veszélyhelyzeti információkat, a szakértői interjúkat és háttéranyagokat, valamint a jogtisztta archív felvételeket.

Az országos közmédia pedig átvehetné és országosan bemutathatná a helyi szerkesztőségek által készített, országos érdeklődésre számot tartó tartalmakat.

A helyi tartalmak felhasználása esetén minden esetben fel kellene tüntetni a készítő szerkesztőséget, rendezni kellene a felhasználási és szerzői jogokat, jelentősebb országos felhasználás esetén külön díjazás járhatna, az anyag tartalmi jelentését pedig az átvevő szerkesztőség nem változtathatná meg megtevesztő módon.

Különösen a kisebb helyi televíziók számára jelentene komoly segítséget, ha nem kellene önállóan finanszírozniuk minden műszaki és szoftveres fejlesztést.

A közösen használt rendszerben ugyanakkor biztosítani kellene, hogy az országos közmédia ne férhessen hozzá indokolatlanul a helyi szerkesztőségek belső anyagaihoz, forrásaihoz vagy még nem publikált tartalmaihoz.

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

2.10. Képzési és utánpótlási rendszer

Az új közmédia országos képzési központot működtethetne a helyi televíziók és más helyi médiaszolgáltatók számára.

A képzések főbb területei közé tartozna a közéleti és oknyomozó újságírás, a forrásvédelem és információellenőrzés, a médiatörvény és személyiségi jogok, a választási tudósítás, a mobiltelefonos videókészítés, a digitális tartalomgyártás, a közösségimédia-kommunikáció, a mesterséges intelligencia felelős használata, az adatújságírás, a műsorvezetés és riporterképzés, az operatőri, vágói és hangtechnikai képzés, a vezetői és gazdálkodási ismeretek, a válság- és veszélyhelyzeti kommunikáció, az akadálymentes médiaszolgáltatás, valamint a kiberbiztonság.

A médiaszabályozás jelenleg is közszolgálati feladatként kezeli a médiaszolgáltatásban közreműködők rendszeres szakmai továbbképzését. Ezt a rendszert a helyi médiára is ki kellene terjeszteni.

Az országos közmédia gyakornoki és ösztöndíjprogramot is indíthatna, amelyben vidéki egyetemek, szakképző intézmények, helyi televíziók és regionális szerkesztőségek együtt képeznék a következő újságíró-, operatőr-, vágó- és technikusgenerációt.

A program fontos eleme lehetne, hogy a fiatal szakemberek ne kizárólag Budapesten kapjanak elhelyezkedési lehetőséget, hanem helyi és regionális szerkesztőségekben is kiszámítható életpályát építhessenek.

2.11. Országos archívum a helyi értékek megőrzésére

A helyi televíziók több évtizednyi pótolhatatlan felvétellel rendelkeznek. Ezek jelentős része régi kazettákon, sérülékeny adathordozókon vagy rendezetlen szervereken található.

Ezek az anyagok nem csupán televíziós felvételek, hanem a települések és közösségek történelmi emlékei.

Az új közmédia feladata lehetne az analóg felvételek digitalizálása, a helyi archívumok biztonsági mentése, egységes metaadat- és keresőrendszer kialakítása, a szerzői és felhasználási jogok rendezésének támogatása, restaurálási és képjavítási szolgáltatások biztosítása, helytörténeti tartalmak országosan hozzáférhetővé tétele, valamint kutatói, oktatási és közgyűjteményi hozzáférés kialakítása. A helyi archívumok nem kerülnének automatikusan állami tulajdonba. Az országos közmédia megőrzési, digitalizálási és szolgáltatási feladatot látna el, miközben a tartalmak tulajdonjoga a helyi médiaszolgáltatónál maradna.

A nyilvános felhasználásról minden esetben a jogtulajdonos helyi szervezet döntene.

2.12. Szerkesztői függetlenségi garanciák

Az együttműködési rendszer csak akkor lehet hiteles, ha világos garanciák védik a helyi szerkesztőségeket mind az önkormányzati, mind az országos politikai beavatkozástól.

A szükséges garanciák közé tartozna a nyilvános szerkesztőségi szabályzat, a politikai és gazdasági összeférhetlenségi szabályok, a támogatások többéves, képletalapú meghatározása, a független akkreditációs és felügyeleti testület, a szakmai alapú vezetői és szerkesztői kinevezések, a jogorvoslati lehetőség politikai vagy tulajdonosi nyomás esetén, a támogatás visszavonásának szigorú, törvényben rögzített feltételei, a támogatási és ellenőrzési döntések teljes nyilvánossága, az éves függetlenségi és sokszínűségi jelentés, valamint a közönség számára elérhető panaszkezelési rendszer.

A finanszírozó szervezet nem szólhatna bele egyes műsorok tartalmába, a megszólalók kiválasztásába vagy a szerkesztési sorrendbe.

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

2.13. Választási időszakokra vonatkozó külön szabályok

A választási kampányok időszakára valamennyi akkreditált helyi és körzeti médiaszolgáltatónak előre nyilvánosságra hozott választási szerkesztési szabályzatot kellene készítenie. Ennek rögzítenie kellene a jelöltek és jelölő szervezetek bemutatásának rendjét, a szereplési lehetőségek elosztásának szempontjait, a politikai hirdetések és szerkesztett tartalmak világos elkülönítését, a helyi viták megszervezésének szabályait, valamint a kiegyensúlyozottsággal kapcsolatos panaszok gyorsított elbírálását.

A szabályok betartását nem kizárólag a műsoridő mechanikus összehasonlítása alapján kellene értékelni, hanem figyelembe kellene venni a megszólalások szerkesztési környezetét, a kérdéses módját, a témaválasztást és a szereplők érdemi válaszadási lehetőségét is.

2.14. Közönségi részvétel és „helyi médiatanács”

Az akkreditált helyi és körzeti médiaszolgáltatók mellett –nem kötelező jelleggel– tanácsadó jellegű „helyi médiatanács” működhetne, amelyben kulturális, oktatási, gazdasági, civil, nemzetiségi, ifjúsági és szociális területen tevékenykedő helyi szereplők, valamint a közönség képviselői vennének részt.

A testület nem rendelkezne szerkesztői utasítási joggal, és nem dönthetne egyes műsorok tartalmáról vagy a megszólalók személyéről. Feladata a helyi információs igények feltárása, a közszolgálati vállalkások véleményezése, az éves társadalmi hatásjelentés megvitatása és a médiaszolgáltatás fejlesztésére vonatkozó javaslatok megfogalmazása lenne.

2.15. A helyi önkormányzatok szerepe

A helyi önkormányzatok továbbra is támogathatnák a helyi televíziók működését, de ezt átlátható közszolgáltatási szerződés alapján kellene megtenniük.

A szerződés rögzíthetné a közvetítendő közgyűlések és közmeghallgatások körét, a közérdekű tájékoztatási feladatokat, a veszélyhelyzeti kommunikáció rendjét, a helyi kulturális és közösségi események bemutatását, a pénzügyi támogatás összegét, valamint a szakmai és pénzügyi elszámolás szabályait.

A szerződés ugyanakkor nem írhatná elő a híradó tartalmi sorrendjét, egyes politikusok kötelező szerepeltetését, kritikus témák mellőzését, előre meghatározott politikai értelmezések közvetítését, valamint újságírók kinevezését vagy eltávolítását.

Az önkormányzati kommunikációt és a független helyi hírszolgáltatást világosan el kellene választani egymástól. A fizetett vagy megrendelt önkormányzati tartalmakat egyértelműen jelölni kellene.

2.16. A rendszer társadalmi haszna

A hálózatos közmédia létrehozása erősítené a helyi nyilvánosságot, csökkentené a helyi televíziók közvetlen politikai kiszolgáltatottságát, javítaná a vidéki lakosság információhoz jutását, láthatóbbá tenné a kisebb településeket és térségeket, segítené a helyi kulturális értékek megőrzését, támogatná a közösségi részvételt, javítaná a veszélyhelyzeti tájékoztatást, mérsékelné a Budapest-központú médiarendszer egyoldalúságát, biztosabb szakmai életpályát kínálna a vidéki újságíróknak, elősegítené a helyi médiatartalmak digitális megújulását, valamint megőrizné és hozzáférhetővé tenné a helyi audiovizuális örökséget.

Az új országos közmédia feladata nem az lenne, hogy maga alá rendelve a helyi televíziókat, hanem hogy olyan infrastruktúrát teremtsen, amelyben azok szakmailag megerősödhetnek és politikailag függetlenebbé válhatnak.

Mosonmagyaróvár TV

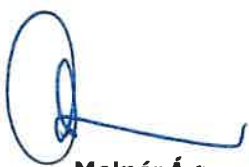

SZOMBATHELYI

Az országos rendszer biztosítaná a kiszámítható finanszírozást, a technológiai hátteret, a szakmai képzést, a jogi védelmet, a digitális terjesztést, az archívumok megőrzését, valamint az országos megjelenési lehetőséget.

A helyi televíziók pedig biztosítanák a települési és térségi jelenlétet, a helyismeretet, a közösségi kapcsolatokat, a helyi ügyek rendszeres feldolgozását, valamint az ország sokszínűségének megjelenítését.

Így egy olyan decentralizált közmédia-hálózat jöhetne létre, amelyben az országos és a helyi szerkesztőségek nem alá-fölérendeltségi viszonyban, hanem kölcsönös szakmai partnerségben működnek együtt.

Molnár Ágnes
Stúdióvezető és főszerkesztő
Mosonmagyaróvár Tv

Krizsán Zsuzsanna
főszerkesztő
Szombathelyi Televízió

Csizsár Péter
ügyvezető igazgató
Városi Televízió és
Médiacentrum Kft.
Mosonmagyaróvár
MÉDIACENTRUM KFT.
8200 Mosonmagyaróvár, Erkel Ferenc u. 14.
Adószám: 23157794-2-08
-2-

Horváth Zoltán
ügyvezető igazgató
AGORA Savaria Kulturális és
Médiaközpont Nonprofit Kft.
Szombathely

Mosonmagyaróvár TV

SZOMBATHELYI

